

DEBATT

Vilken dopväg väljer pingströrelsen?

På tal om pingströrelsen och vikande dopsiffror; kan man förvänta sig att pingströrelsens församlingar, också i fortsättningen, endast kommer att förkunna och praktisera det urbaptistiska dopet?

C G Hjelm skriver i sin bok "Döparörelsens väg genom tiderna" om grunden för pingstväckelsens baptistiska dopsyn: "Pingstväckelsen hette i början den nya rörelsen. Namnet var betecknande. En ny rörelse hade begynt, vilket betyder, att gamla sanningar återupplivades och nya krafter kommo rörelsen till del... Med sina många församlingar och sin livliga verksamhet är den historiskt sett ett barn av den gamla döparörelsen. Den har återupplivat frikyrklighetens enkelhet och frihet i gudstjänst- och församlingsuppfattning. Den står på baptistisk grund. Den 30 augusti 1910 bildades Filadelfia i Stockholm av tjugonio personer. Dessa svarade ja på följande fråga: "Viljen I sammanluta eder till en församling på Guds ords grund och efter den uppfattning baptisterna ha av den helig skrift i dessa stycken?"

Pastorn hette Lewi Pethrus. Pingströrelsen såg dagens ljus.

Enligt Hebréerbrevet 6:1-2 finns det en nytestamentlig kristen doplära, "läran om dop", vilket hör till det grundläggande i tron. Att sökare och nyfrälsta behöver undervisas om dopet är helt naturligt. Men i sammanhanget beklagas att "gamla" i tron inte blir klara med dopfrågan.

Måste då dopet ske i vatten? Eller kan dopet ske i rök, i sand eller i ett moln? Hur ska begreppet dop/vatten tolkas i följande bibelrum: "Jesus svarade: 'San nerligen, jag säger dig: den som inte blir född av vatten och ande kan inte komma in i Guds rike.'" (Johannes 3:5) "Han är den som kom genom vatten och blod, Jesus Kristus. Inte bara med vatten, utan med vattnet och blodet. Och Anden är den som vittnar: Anden, vattnet och blodet,

Hur förhåller sig pingströrelsen i dag till det urbaptistiska dopet: "hela kroppens neddoppande i vatten"? Det frågar pastor Sigvard Svärd, Älvängen.

och dessa tre är samstämmiga." (1 Joh 5:6-8)

Enligt Jesus i Matt 3:15 handlar dopet i vatten om en "rättfärdighetsuppfyllelse". Men menar han en uppfyllelse av andlighet, en nivå av helighet, som att stiga in i ett tempels "allra heligaste"? Eller rör det sig om att uppfylla en gjord överenskommelse – en Guds plan för människosläktets frälsning? Hänvisar Jesus till ett "vattenförbund" som slutits i himlen, måhända innan jordens grund var lagd (rättfärdighet betyder inte bara helighet, utan också trohet mot en överenskommelse)? Visst talar mycket för det sistnämnda, särskilt som vattenövertäckningar i Gamla förbundet, blir förebilder och symbolik till det kristna dopet i Nya förbundet. I 1 Mos 1:1-2 svävar Guds ande över vattnet när Gud skapar. I 1 Mos 7:17-24, 8:8-12 badar syndafloden jorden ren från ondska och "frälsningsarken" flyter ovanpå. Och i 2 Mos 14:21-30 går Israels barn genom Röda havet och räddas därvid från egyptierna vilka dränks av vattnet. Israels folk står "frälsta" på stranden och sjunger lovsång.

Det grekiska grundtextordet för dop heter "baptisma", som kommer av "baptizo", vilket betyder "doppa ner".

Betyder det att dopet enligt Nya Testamentets lära, måste ske i så mycket vatten att en neddoppning av hela människan är möjlig? Eller räcker det med bestänkelse av någon kroppsdel, tvagning av kroppsdel eller inträde i ånga?

Här följer de samstämmiga nytestamentliga bibelställena som beskriver det kristna dopet, som just neddoppning helt under ytan, en total översköljning, ett riktigt bad, en fullständig begravning, en övertäckning – och jag kan i alla fall inte tolka dessa bibliska texter som endast bilder och symbolik, utan som verklig-

het; reella händelser och förvandlingar: "I honom har ni också blivit omskurda, men inte som människor gör det, utan genom att bli av med den syndiga kroppen – det är omskärelsen genom Kristus – när ni begravdes med honom i dopet. I dopet har ni också uppstått med honom genom tron på kraften hos Gud som uppväckte honom från de döda." (Kol 2:11-12).

"Genom dopet har vi alltså dött och blivit begravda med honom för att också vi skall leva i ett nytt liv, så som Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet." (Rom 6:4) Alltså: korsfäst, död, begravnen och uppstånden med Kristus! Vidare, "... bara åtta människor räddades genom vatten. På motsvarande sätt räddas ni nu av vatten i dopet, som inte innebär att kroppen görs ren från smuts utan att man med gott uppsåt vänder sig till Gud. Och ni räddades genom att Jesus Kristus har uppstått..." (1 Petr brev 3:20-21). Det är ingen materiell kur. Vårt inre renas. Och, "Ni män, älska era hustrur så som Kristus har älskat kyrkan och utlämnat sig själv för den att helga den genom reningsbadet i vatten och dopordet. Ty han ville själv låta kyrkan träda fram till sig i härlighet utan minsta fläck eller skrynkla; helig och felfri skulle den vara." (Ef 5:25-27) "Låt oss därför träda fram inför Gud med uppriktigt hjärta och i full trosvisshet, med ett hjärta som renats och inte vet av någon synd och med en kropp som badats i klart vatten." Just det: Vi renas andligt; vi döps från världen till Kristus. En gräns till det gamla upprättas.

Kan det därför betraktas som helt följdriktigt, att när vattenmängden omtalas i Nya Testa-

mentet i samband med dop, då är tillgången till vatten rejäl? "När Jesus hade blivit döpt, steg han genast upp ur vattnet." (Matt 3:16) "När de färdades vägen fram, kom de till ett ställe med vatten, och hovmannen sade: 'Här finns vatten. Är det något som hindrar att jag blir döpt?' Han lät stanna vagnen, och båda två, Filippos och hovmannen, steg ner i vattnet, och Filippos döpte honom." (Apg 8:36-38) "Också Johannes döpte; det var i Ainon nära Salim, där det var gott om vatten, och folk kom dit och blev döpta." (Johannes 3:23)

Sven Lidman skriver i boken "Var inte förskräckt!": En novemberkväll 1882 vandrar en enkel arbetarhustru från Västra Tunhem i skymningen fram över västgötaslätten på väg till den lilla staden Vänersborg... Hon skall i kväll avlägga bekännelse inför den lilla baptistförsamlingen i Vänersborg och i natt vandra den flera kilometer långa vägen från staden bort till det dopställe bland Dalbobergen vid Vänern, där församlingens nytillkomna medlemmar brukar döpas. Hon vet väl, vad hon utsätter sig för. Hon har längesen beräknat kostnaderna för sin gärning: det dagliga, oavlåtliga trycket, motståndet och förtälet från den allmänna opinionen inom socknen, ett oavlåtligt, själsligt tryck, som frestar och fordrar mera av tålamod och uthållighet än den oerfarne skulle tro."Denna kvinna hette Anna Kristina Johansson,

och var mor till pastor Lewi Petrus.

Ännu tidigare hade detta hänt (se Eric Wärenstams bok "Döpare och kyrkomän"): Fredrik Olaus Nilsson från Vendelsö i Halland står, år 1850, på grund av det urbaptistiska dopet inför Kongliga Göta Hofrätt och hänvisar till baptisten G W Schröders ställningstagande: "Efter trägen forskning under loppet av tvenne år såväl i Luthers och andra äldre och nyare teologers arbeten, som och synnerligen i den heliga Skrift, kom han omsider 1847 till den fullkomligaste visshet, att då "barndopet" ingenstades i den heliga Skrift blivit befallt, detsamma följaktligen blott vore ett mänskligt påfund: att dopet således icke bör verkställas förinnan människa kommit till full insikt i Kristi lära: att det då bör ske icke blott genom huvudets övergjutande med vatten, utan medelst hela kroppens neddoppande däri..." Hur förhåller sig pingströrelsen i dag till det urbaptistiska dopet: "hela kroppens neddoppande i vatten"? Vad jag förstår börjar det råda delade meningar om vattenmängdens betydelse, hur mycket av kroppen som behöver sköljas över, och faktiskt: om det överhuvud måste vara just vatten som element vid dop.

Vad får detta för konsekvenser med tanke på framtiden? Har vi månne i detta funnit "lösningen" på de vikande dopsiffrorna? Men vad har vi då gjort med evangeliet?

SIGVARD SVÄRD